

El bon encert de la gent de Salt

Dij, 27/01/2011 per Francesc Romeu

[Pensa-t'ho bé!](#)

Faig aquest comentari perquè vull felicitar la població gironina de Salt i per tal de posar-la com a exemple per a tot Catalunya per la manera que han tingut de tractar la conflictivitat social. El passat dissabte 22 de gener es va celebrar a Salt una manifestació que va ser totalment unitària. En principi, el motiu d'aquesta manifestació podia ser contra la immigració, però no! Va ser contra la delinqüència. I totes les entitats veïnals es van mobilitzar més a favor de la bona convivència que no pas contra cap col·lectiu social.

Recordem els incidents que van produir la revolta a Salt: El passat 8 de gener va morir un menor quan va caure d'un cinquè pis en el pati interior d'un bloc de cases. Aquest menor era perseguit per la policia perquè havia entrat a robar en un d'aquests pisos i era conegut amb el sobrenom d'"Spiderman", l'home aranya, per la facilitat que tenia per enfilarse per les parets dels edificis i entrar a robar en els pisos més alts. Evidentment aquest noi no era la primera vegada que ho feia i per això estava actualment vivint en un Centre Tutelar. Aquesta tragèdia, causada per la mort d'aquest menor, va produir tota una seguit d'aldarulls i d'incidents pels carrers de Salt, molts d'ells amb molta violència. Van haver-hi cotxes cremats, enfrontaments amb la policia, alguns arrestos, però, finalment, cap detenció. Alguns comentaristes i analistes de la realitat, aquests dies ja tenien el patró fet: "ens trobem -deien- amb la realitat dels barris perifèrics de Paris, Salt és el "banlieue" de Girona". "Tornem als aldarulls que hi van haver l'estiu del 1999 al barri de Ca n'Anglada de Terrassa". "Són els suburbis que lluiten contra el nucli urbà. Això demostra que tota Europa és com una gran olla de pressió a punt d'esclatar, sobretot quan els nuclis d'immigració jove, empobrits per la crisi econòmica, descobreixen que no tenen les mateixes igualtats d'oportunitats que la resta de la població autòctona benestant".

Davant d'aquest pensament tan generalitzat, que es tan fatalista sobre la realitat social i alhora tan crític amb la integració de la població immigrant, Salt ha estat aquests dies un exemple de civisme. El dissabte passat totes les entitats cíviques de Salt, conjuntament amb les principals mesquites i amb totes les associacions d'immigrants, es manifestaven demanant que s'acabés la delinqüència en els barris i desitjant entre tots retornar de nou a una bona convivència. Més que una manifestació demanant a l'administració que els hi arregli la vida, o a la policia que els protegeixi, era una concentració de persones que volien expressar públicament el seu compromís: lluitar contra la delinqüència i aconseguir entre tots una bona pau social. És per això que crec que ens han donat a tots una gran lliçó d'unitat i de compromís. I és una lliçó que no ens ve des dels teòrics socials o des d'aquells que no tenen cap problema però que sempre ens diuen que ens ajuden a resoldre'ls. No! La solució i l'exemple ens ha vingut des d'una població de Catalunya que actualment té un índex de població immigrant d'un 39 per cent. Abans de la crisi econòmica aquest índex era molt superior al 40 per cent. Tots els analistes dirien que això és un conflicte latent que en qualsevol moment por esclatar, però més aviat la gent de Salt ens han demostrat que també és una realitat que es pot controlar, dirigir, acompanyar... Tot depèn de la voluntat que tinguem.

Moltes vegades aprofitem un fet per fer que tot esclati d'una vegada. Hi ha gent que té la voluntat de fer-ho explotar tot. És aquella antiga teoria que diu que “com pitjor millor”, amb la voluntat de fer arribar les situacions a l'extrem màxim per tal que així millorin. Això és un autèntic risc. Sobretot perquè durant aquest trajecte es poden perdre molts persones i moltes il·lusions. Jo crec que és millor acompanyar les situacions abans que degradin més. És millor fer pedagogia social que no pas encendre focs que després no sabem si podrem apagar. Moltes felicitats doncs a la població de Salt i a totes les entitats cíviques. De la seva alcaldesa no en dic res perquè molts mitjans ja ho han fet de felicitar-la però ara m'interessava més de parlar del teixit social que propicia una manifestació conjunta, una cosa que, a vegades, per molt bon alcalde que se sigui, no pots aconseguir.